

Cant promier

Lo Mas dei Falabregas

Exposicion. – Invocacion au Crist, nascut dins la pastrilha. – Un vièlh panieraire, Mèste Ambròsi, emé son dròlle, Vincènt, van demandar la retirada au Mas dei Falabregas. – Mirèlha, filha de Mèste Ramond, lo mèstre dau mas, ié fai la bènvenguda. – Lei rafis, après sopar, fan cantar Mèste Ambròsi. – Lo vièlh, àutrei fès marin, canta un combat navau dau Baile Sufren. – Mirèlha questiona Vincènt. – Recit de Vincènt: la caça dei cantaridas, la pesca deis iruges, lo miracle dei Sàntei Marias, la corsa deis òmes a Nimes. – Mirèlha es espantada e son amor poncheja.

Cante una chata de Provènça.
Dins leis amors de sa jovènça,
A travès de la Crau, vèrs la mar, dins lei blats,
Umble escolan dau grand Omèra,
Ieu la vòle seguir. Come èra
Rèn qu'una chata de la tèrra,
En fòra de la Crau se n'es gaire parlat.

E mai son frònt non lusiguèsse
Que de joinessa; e mai n'aguèsse
Ni diadèma d'òr ni mantèu de Damàs,
Vòle qu'en glòria fugue auçada
Come una rèina, e careçada
Pèr nòsta lenga mespresada,
Car cantam que pèr vautre', ò pastre' e gènts dei mas!

Tu, Senhor Dieu de ma patria,
Que nasquères dins la pastrilha,
Enfuòca mei paraulas e dona-me d'alèn!
Lo sabes: entre la verdura
Au solèu em' ai banhaduras
Quand lei figas se fan maduras,
Vèn l'òme alobatit desfruchar l'aubre en plen.

Mai sus l'aubre qu'eu espalanca,
Tu totjorn quilhes quauca branca
Onte l'òme abramat non pòsque auçar la man,
Bèla gitèla promierenca
E redolènta e vierginenca,
Bèla frucha magdalenenca
Onte l'aucèu de l'èr se vèn levar la fam.